

DJKT•

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

Tři scény
plné emocí

3/2023

DIVADELNÍ REVUE *DJKT*

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

Najdete uvnitř

OBSAH

- 3 OPERA
- 13 ČINOHRA
- 20 MUZIKÁL
- 26 BALET
- 34 VZPOMÍNÁME / BLAHOPŘEJEME

KONTAKTY

Ředitelství

Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 049

Odd. prodeje a služeb, předplatné a hromadné objednávky

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 185, 378 038 444
predplatne@djkt.eu

Denní pokladna

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
Po–Pá: 10.00–18.00
tel. +420 378 038 190
vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladny

(hodinu před začátkem představení)
Velké divadlo, Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 128
Nová scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 059
Malá scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 439

Odd. marketingu a propagace

Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň
tel. +420 378 038 180

DIVADELNÍ REVUE DJKT

vychází 4× ročně
MK ČR E 14075
Vydává: Divadlo Josefa Kajetána Tyla,
příspěvková organizace,
Palackého nám. 2971/30, 301 00 Plzeň – za podpory MK ČR
a Plzeňského kraje
IČ 00078051

Ředitel DJKT: doc. MgA. Martin Otava, Ph.D.
Zřizovatel DJKT: statutární město Plzeň
Odpovědná redaktorka: Bc. Martina Drbušková
Grafické zpracování: Michal Světlík
Foto: Irena Štěrbová, Archiv DJKT,
Alžběta Huclová, Radek Janda, David Konečný,
Marek Lhotský, Martina Root, Jaroslav Urban,
Bod obnovy © Česká televize
Sazba: Miroslav Herejk
Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o.
3/2023 vychází 7. září 2023.
Uzávěrka 1. srpna 2023.
Změna programu vyhrazena.

Titulní strana: Soňa Godarská (Manon), foto David Konečný
Protější strana: Lumír Olšovský (Candide), foto Martina Root
Zadní strana: Marek Žihla (La clemenza di Tito), foto David Konečný

„Plzeňský Candide je nádherně hravou, roztančenou a barevnou hříčkou.
Představuje nám ‚trochu neznámého‘, ale přesto geniálního Bernsteina.“

Vítězslav Sladký, MUSICAL-OPERETA.CZ, 10. 7. 2023

Vážení diváci a přátelé divadla, vítám Vás na prahu nové, považte 159. sezóny stálého českého divadla v Plzni. Letos pro Vás připravíme 15 nových titulů a 4 obnovené premiéry oblíbených pohádek. Kromě toho si budete moci vybírat z dalších jednačtyřiceti inscenací, které zůstávají na repertoáru ze sezón minulých, z velkolepých i komorních koncertů a dalších tradičních akcí našeho divadla. Už na počátku nové sezóny budeme většinu našeho úsilí věnovat přípravě mimořádné kulturní události, Roku české hudby 2024, v rámci které si připomeneme také 200. výročí významného českého skladatele Bedřicha Smetany. Naše divadlo připravuje bohatý program, a to nejen pro plzeňské diváky. Novinkou letošní sezóny je založení klubů jednotlivých uměleckých souborů, jejichž hlavní výhoda spočívá v přednostním nákupu vstupenek. Cena zakoupených míst se bude odečítat od ceny členství, o žádné peníze tedy nepřijdete. Naopak kromě možnosti vybrat si svá místa ještě před spuštěním standardního prodeje na Vás bude čekat řada další neformálních a zážitkových akcí, například setkání s protagonisty, nahlédnutí do zákulisí, vyzkoušení, co obnáší profese inspicienta, nebo dokonce možnost v některých inscenacích účinkovat. Výhody jednotlivých klubů se liší a jsou dopodrobna rozepsány na našich webových stránkách.

Milí diváci, vážíme si Vaší podpory, kterou jste nám vyjádřili téměř 92% návštěvností v první polovině letošního roku. Pevně věřím, že si Vaši přízeň udržíme, a těším se na setkání s Vámi na našich třech scénách.

Martin Otava
ředitel DJKT

Milí přátelé plzeňské opery a divadla vůbec, srdečně Vás zdravím na počátku nové sezóny, která bude především ve znamení české hudby. V roce 2024 si totiž budeme připomínat 200 let od narození a 140 let od úmrtí Bedřicha Smetany, jehož mládí bylo úzce svázáno s Plzní. Toto dvojité jubileum nabízí mimořádnou příležitost uvést po dlouhých čtyřiceti letech kompletní cyklus Smetanových oper. Je to projekt ambiciózní, po všech stránkách náročný, ale rozhodně bude stát za to. V letošní sezóně, konkrétně v dubnu 2024, proto nastudujeme oblíbenou operu *Hubička* a v rámci projektu Noc s operou nabídneme velkolepou produkci slavnostní opery *Libuše*. Ale i další skladatelé si zaslouží naši i Vaši pozornost. V nadcházející sezóně uvedeme také velkou francouzskou romantickou operu *Manon* od Julese Masseneta, Mozartovu operu *La clemenza di Tito*, což je dílo, které nesmrtelný Amadeus napsal přímo pro Prahu, a koncem sezóny úžasně pestrou a barevnou partituru opery Bohuslava Martinů *Julieta*. Srdečně Vás také zvu na oblíbené scénické zpracování Rybovy *České mše vánoční*, rozmanitá nedělní matiné, velký koncert s mistrovským klavírem Steinway, Faurého *Rekviem* v katedrále sv. Bartoloměje a další akce. Naše nejmenší diváky pak na populárního *Kocoura v botách* od Jiřího Těmle.

Že se na Vás všechny opět těšíme, snad nemusím ani dodávat.

V úctě Váš
Jiří Petrdlík
šéf opery

Opera

V říjnu okouzlí diváky nebezpečně svůdná **MANON**

Jules Massenet

Libreto **Henri Meilhac** a **Philippe Gille** podle románu abbé Prévosta,
hudební nastudování **Jiří Štrunc**, režie **Jiří Nekvasil**
Premiéra 21. října 2023 ve Velkém divadle

Massenetovo nejpobulárnější operní dílo se po více než čtyřiceti letech vrací na prkna plzeňského divadla, aby přesvědčilo diváky o svých mimořádných kvalitách.

Jules Massenet přišel v roce 1882 s nápadem operní adaptace novely abbé Prévosta *Příběh rytíře des Grieux a Manon Lescaut* z roku 1731 k libretistovi Henrimu Meilhacovi, který v té době již netvořil v tandemu s Ludovicem Halévym (s nímž napsal mimo jiné libreto k Bizetově *Carmen*), ale ve dvojici s Philippem Gillem, spoluautorem libreta k úspěšné Delibesově opeře *Lakmé*. Společně si pro uvedení *Manon* zvolili pařížskou Opéra-Comique a inscenace se po premiéře 19. ledna 1884 stala jeho vlajkovou lodí; udržela se zde na repertoáru až do roku 1959 a dosáhla něco přes neuvěřitelných 2000 repríz.

Libretisté se Prévostova originálu drželi poměrně věrně, i když poněkud zjednodušili jeho děj a částečně otupili jeho sociální osten a satiričnost, aby lépe vyhověli standardům Opéry-Comique a jejího publika. Massenet v opeře

naplno zúročil svůj talent lyrického skladatele, evokativně ztvárňujícího vnitřní emoční hnutí postav. Hlavním rolím je svěřena celá paleta hudebních charakteristik, v nichž mohou projevit nejrůznější hlasové a herecké polohy. Barvitě a plastické je také Massenetovo hudební vykreslení prostředí rokokové Francie; ohlasy dobových stylů nikdy neplní funkci samoúčelné efektní stylizace, ale organicky se vplétají do hudebního vlákna opery. *Manon*, žánrově označená jako opéra comique (byť mluvené dialogy se v ní téměř nevyskytují), je jednou z předzvěstí lyrického dramatu, žánru, který v devadesátých letech 19. století ovládl pařížská jeviště mimo jiné díky takovým dílům, jako byl Massenetův *Werther* (1892).

Příběh *Manon Lescaut*, mladé dívky, která má být svým bratrancem odvedena na přání rodičů do kláštera, ale prchá v náručí rytíře des Grieux, aby v Paříži i jinde zakusila štěstí lásky, přepychu a večírků i kruté vystřízlivění, inspiroval řadu nejen operních autorů. Pro naše prostředí je zcela zásadní (částečně) veršovaná dramaturgie Vítězslava Nezvala z roku 1940. Nezvalovo nezaměnitelné poetické mistrovství dosahuje v dramatu *Manon Lescaut* jednoho ze svých vrcholů, ne nadarmo některé jeho úseky vešly do kánonu české milostné poezie. Nezvalův text se stal základem pro muzikálové zpracování Jindřicha Brabce, poprvé inscenované v Karlíně roku 1975.

Nová plzeňská inscenace Massenetovy *Manon* je realizována v koprodukcii s Národním divadlem moravskoslezským. V titulní roli diváci uvidí Soňu Godarskou a Janu Siberu, rytíře de Grieux ztvární Mickael Spadacini nebo Luciano Mastro.

Vojtěch Frank

Rozhovor s režisérem operety

CANDIDE Tomášem Ondřejem Pilařem

Leonard Bernstein

Libreto **Hugh Wheeler** podle Voltaira,
hudební nastudování **Jiří Štrunc**, režie **Tomáš Ondřej Pilař**
Premiéra 10. června 2023 na Nové scéně

Co je náš plzeňský Candide? Opera, opereta, nebo muzikál?

Pohledem na jeviště muzikál, pohledem do partitury opera. Podtitul opereta vnímám spíše jako ironické označení od Leonarda Bernsteina, který si podle mě chtěl z tohoto žánru decentně vystřílet.

Jak se liší práce na klasické opeře od práce na hybridním žánru, jako je Candide?

Na tuto otázku bohužel nedovedu odpovědět. Můj inscenační styl je od základu projektový, což znamená, že ke každé nové partituru přistupuji s naprostou otevřeností a hledám její potřeby směrem k tomu, jak může promluvit v roce 2023. Někdy si barokní opera řekne o loutkohru, jindy si veristická opera řekne o videomapping. A Candide si řekl o ironizovanou revue ve stylu televazieté. Práce na něm se vyznačovala dominantním zapojením jevištního pohybu a co nejvyšším tempem dramatického vyprávění.

Jaké myšlenky díla tě zasáhly a inspirovaly?

Nejvíce mě zasahuje dějový oblouk Candidova průvodce Panglosse. Candida mnohdy vytáhne z bryndy, během příběhu několikrát zemře a zase se objeví. A až v samotném závěru se od něj Candide dozví, že si ho po celou dobu jen představoval. A že oním nejdůležitějším životním průvodcem si byl po celý ten čas Candide sám.

Proč může Candide fungovat i v dnešní době?

Myslím, že vždy bude záležet na inscenačním výkladu, ale pro mě je Candide jiskřivá a zábavná podívaná, která však každou chvíli bodne do srdce nějakou závažnou a důležitou myšlenkou. Témat je zde nepřeborně, a pokud uvážíme, že zpracovává novelu z poloviny 18. století, můžeme si být jisti jeho nadčasovostí. A myslím si, že do budoucna bude stále vtipnější vnímat kompoziční styl, ve kterém si Bernstein povídá s jednotlivými hudebními žánry, jež staví do okouzlujících kontextů.

Opera

Co si z něj mohou lidé vzít?

Rozhodně bych si nedovolil podsouvat divákům, jak mají tuto inscenaci vnímat, ale pokud bych se sám sebe zeptal, co jsem si z této inscenace odnesl já, bylo by to rozhodně téma hledání ztraceného ráje. Každý nějaký takový máme, ať už to je radostné dětství, první láska nebo období, kdy byly naše děti malé. V Candidovi vidím snahu tento ztracený ráj znovu nalézt, ale když se to hlavnímu hrdinovi podaří, zjistí, že z ráje zbyly jen trosky. Do režijní knihy jsem si na jednu stránku napsal: „Tome Ondro, neplet si vzpomínky se sny. A varuj se snít o svých vzpomínkách.“

Jaká je role humoru v představení?

V principu zde běží tři linie humoru. Zaprvé to je tradiční situační humor, někdy až groteskní, jindy jemně konverzační. Zadruhé je zde skvělý břitký černý humor, který poukazuje na lidské nešvary, a to někdy až na hranici korektnosti. A za třetí je zde báječná ironizace populární kultury 20. století, kterou jsme s velkým gustem podtrhli i v naší inscenaci. Důležité je přitom zmínit, že humor zde není jen kořením děje, nýbrž jeho základním narativním prostředkem.

Tvoje oblíbené číslo?

Monolog Staré dámy. Čtyři minuty stand up comedy, při nichž se smíchy popadám za břicho, ale zároveň je mi zle z toho, z čeho si Stará dáma dělá legraci. A nakonec mi je líto jak jí, tak i toho, že jsem se jí smál. Ale pokud bych měl vybrat hudební číslo, tak by to byla samozřejmě předehra.

Lákalo by tě do budoucna nějaké další podobné dílo? Třeba další Bernstein nebo nějaká americká opera?

Rozhodně! Byť americká opera 20. století celkově stylisticky inklinuje k muzikálu a zde jsem občas trochu na vážkách stran vkusu, tak jsou zde okouzlující tituly. V minulosti jsem z časových důvodů musel odřici Glassovu Satyagrahu a Menottiho Médium, ale moc by mě bavily opery Johna Adamse nebo George Gershwina. Nicméně v blízkých letech mě jedna americká opera čeká (název budu moci prozradit na podzim), takže atmosféru Candida si v sobě rozhodně zachovám.

Děkuji za rozhovor.

Vojtěch Frank

Michal Bragagnolo, Jana Piorecká

Doubravka Součková

Richard Samek, Soňa Godarská

NOC S OPEROU posedmé

Vpátek 23. června 2023 se v lochotínském amfiteátru sešlo více než 6000 diváků, kteří se přišli podívat na jednu z neznámějších oper vůbec – Bizetovu *Carmen*. Slavná opera zazněla pod širým nebem pod vedením dirigenta Jiřího Štrunce, v hlavních rolích se představili sólistka Národního divadla v Brně Václava Krejčí Housková, španělský tenorista David Baños, sólistka plzeňské opery Ivana Veberová a slovenský barytonista Csaba Kotlár. Další sólové role ztvárnili Jevhen Šokalo, Radka Sehnoutková, Jana Piorecká, Tomáš Kořínek, Josef Moravec a Jiří Kubík. Kromě nich se na jevišti objevilo přes 340 účinkujících – orchestr a sbor opery DJKT, balet DJKT, externí sbor, Kajetán – Dětský pěvecký sbor opery DJKT, početný komparz z řad široké veřejnosti a členové vojenského historického klubu K.u.K. Infanterie Regiment No. 35, za ohnivou show stála skupina Candentis pod vedením Jana Kulhánka. Náročnou open-air akci režijně nastudoval Tomáš Ondřej Pilař, hudební nastudování bylo svěřeno Jiřímu Štruncovi.

„První Noc s operou se uskutečnila v roce 2015 a nyní si troufám říct, že už ji můžeme považovat za plzeňskou tradici. Moc děkuji všem za podporu, bez ní a samozřejmě bez diváků, bychom na takto náročný večer nemohli ani pomyslet. Navíc mě těší, že letošní Noc s operou měla díky finanční podpoře města Plzně a primátora Romana Zarzyckého i charitativní přesah,“ zdůraznil ředitel divadla Martin Otava.

„Noc s operou patří mezi největší zážitky kulturní sezóny v Plzni. Jsem moc rád, že se letos podařilo dát akci charitativní rozměr. Ke každému prodanému lístku, kterých se prodalo šest tisíc, jsem se rozhodl přidat 23 korun na charitativní účely. Celkem se nám tak podařilo na podporu dobročinných projektů vybrat 138 tisíc korun. To by se nemohlo stát bez těch, kteří akci organizovali a také navštívili. Patří jim za to velký dík,“ uvedl primátor Roman Zarzycký.

Peníze poputují k projektu Díky dětem, dennímu stacionáři Jitřenka, Domovu sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísni, domovu pro děti vyžadující okamžitou pomoc Šneček, Hospicu svatého Lazara Plzeň a k dennímu stacionáři Domovinka.

Václava Krejčí Housková, dámy baletu DJKT, sbor opery DJKT

Ivana Veberová

Radka Sehnoutková, Csaba Kotlár, Jana Piorecká

Mátyás Szilveszter Sántha, Jevhen Šokalo, Vojtěch Jansa, Tomáš Kořínek, Josef Moravec

Václava Krejčí Housková, David Baños

Opera nabízí hluboký emoční prožitek

Představujeme nového dramaturga opery Vojtěcha Franka

Vojtěch Frank je mladý absolvent hudební vědy a východoevropských studií na Filozofické fakultě UK v Praze. Hudbě se věnuje od mládí, na svém kontě má několik kompozic včetně koncertu pro cembalo, dvou vokálně-instrumentálních suit, kompozic pro další komorní a pěvecké ansámby, skládá i scénickou hudbu, zejména k loutkovým inscenacím. Jeho muzikály *Otřást vesmírem* a *Píseň pro Ninu* se umístily na 3. a 2. místě prvního ročníku soutěže Intro '21 a byly uvedeny na Malé scéně DJKT. V současné době dokončuje doktorské studium hudební vědy s prací na téma sovětských operet v Československu. Věnuje se také odborné publikační činnosti a překladům z ruštiny.

Kdy a jak jste získal vztah k hudbě, potažmo k opeře?

K hudbě jsem měl silný vztah už od dětství, kdy jsem se věnoval hře na housle a posléze na klavír. Klíčovým momentem pro mě bylo seznámení s dílem Arama Chačaturjana, které mi otevřelo svět klasické hudby. Můj silný zájem o literaturu a kulturu republik bývalého Sovětského svazu mě pak dovedl i k ruské opeře, která mě od té doby nepřestává fascinovat. Pocházím z Plzně, takže s řadou oper jsem se tehdy seznámil právě v našem divadle a některé, jako třeba Čajkovského *Panna Orleánská* nebo Honeggerovo oratorium *Jana z Arku na hranici*, mě zcela uchvátily. Formující roli pro mě měly ale i přenosy z Metropolitní opery, a to jak z hlediska seznámení s repertoárem, tak z hlediska toho, jak rozmanitě se opera dá dělat po herecké, režijní, hudební stránce...

Jak vnímáte pozici operního dramaturga a co od své nové role očekáváte?

Pozici dramaturga opery vnímám do velké míry jako pozici expertní, dramaturg se spolu s týmem zamýšlí nad možnými cestami operního souboru, obstarává komunikaci mezi dílem, režisérem a divákem. Rád bych v Plzni navázal na zavedenou linii objevené dramaturgie, která se nepodbízí, ale ani elitářsky nementoruje. Plzeňský divák oceňuje klasiku, ale zároveň je velmi zkušený a dokáže vstřebat a vzít za své i nové podněty. S tímto vědomím je třeba budovat repertoár, zkoušet nové cesty, ale neztrácet ze zřetele kánonická díla, inspirovat diváka i nechat se inspirovat jím. V Plzni je navíc dobře zavedená jedinečná tradice mimoinscenační činnosti souboru, ať už se jedná o Operní matiné, nebo například o Steinway gala, a promýšlet právě takovéto exkursy mimo „komfortní zónu“ divadelních prken mě velmi baví a inspiruje.

Seznámil jste se už se současným operním repertoárem divadla?

Zaujal vás nějaký konkrétní titul?

Myslím, že je naprostou povinností nastupujícího dramaturga znát současný repertoár své scény. Velmi se mi líbil úsporný, ale funkční Dalibor. Netopýr je dle mého příkladem dobré klasické operetní inscenace, která nesklouzává k laciným prostředkům a ve své klasičnosti dovede být svěží. Zcela mě uchvátila moderní mytologická Páclova inscenace Zeyerova a Sukova melodramu *Radúz a Mahulena*, vzniklá ve spolupráci s naší činohrou. A pak samozřejmě naše poslední premiéra, Bernsteinův *Candide*, který je v režii Tomáše Ondřeje Pilaře spojením filosofické alegorie a hýřivé, vtipné podívané. Jsem vděčný, že jsem se na této inscenaci mohl už dramaturgicky podílet.

Pozici dramaturga opery vnímám do velké míry jako pozici expertní. Dramaturg se spolu s týmem zamýšlí nad možnými cestami operního souboru, obstarává komunikaci mezi dílem, režisérem a divákem.

Co byste vzkázal divákům, kteří třeba i do divadla chodí, ale opeře se vyhýbají?

Nebojte se opery! Přijde mi škoda, že mnoho lidí vnímá operu jako konzervativní, přežitý žánr. Není tomu tak. Opera ustála zkoušku času a v neutuchajícím proudu nových inscenací stále znovu

dokazuje, jak moderní, barvitý a flexibilní umělecký tvar to je.

Opera umí být výpravným, seriózním spektaklem, který povznáší ducha, ale umí i promlouvat k tématům současnosti, dotýkat se konkrétních problémů, které zažíváme. Baví mě, když operní inscenátoři neberou svůj žánr úplně vážně, zkoušejí, co všechno unese, jak dobře snese sebeironii. Koneckonců, opera ze své podstaty není realistickým uměním, je to docela „vystřelený“ žánr, ve kterém se nemluví, ale zpívá a v němž se hrdinové často dostávají do extrémních situací. Spojení všech složek v opeře v čele se zpěvem pak přináší uhrančivý výraz emocí, niternou hloubku, ale i extatické výšiny, jakých jiné umělecké druhy dosahují dle mého s větším úsilím. Právě emoce je podle mého to, co opera dokáže nejlépe předat a co víc – amplifikovat. Chodte na opery, chcete-li takový hluboký emoční prožitek zažít na vlastní kůži.

Děkuji za rozhovor.

-md-

Aktuality OPERA

OPERNÍ MATINÉ

I v nové sezóně čeká diváky série oblíbených *Operních matiné* ve foyer Vendelína Budíla. Na prvním z nich, které se uskuteční 15. října, uslyšíme mimo jiné méně známé české písňové cykly v podání nového sólisty opery Jakuba Hliněnského, pianisty Maxima Averkieva a hostů. 26. listopadu se pak diváci mohou těšit na tradiční matiné operního sboru pod vedením sbormistra Jakuba Zichy. V následujícím jubilejním Roce české hudby 2024 pak proběhne ještě matiné sólisty opery Richarda Samka a matiné ve spolupráci se souborem činohry nazvané *Krásna slova a hudby aneb To nejlepší z melodramů*.

TŘI REPRÍZY OBLÍBENÉHO NABUCCA

Verdiho *Nabucco* patří mezi divácky nejoblíbenější a nejnavštěvovanější opery nejen plzeňského divadla, sbor Židů z této opery je dokonce považován za nejkrásnější sbor celé operní literatury. Současná inscenace měla premiéru v roce 2018 v režii Tomáše Ondřeje Pilaře a v hudebním nastudování Norberta Baxy. Diváci ji mohou vidět letos ve třech termínech, 24. a 27. září a 11. října 2023.

KAJETÁN OPĚT BODOVAL NA SOUTĚŽI

Kajetán, dětský sbor opery DJKT, se stal absolutním vítězem jubilejního 50. ročníku Svátků písní Olomouc. Soutěž, která přilákala 51 sborů ze 4 zemí, probíhala v Olomouci během prvního červnového víkendu. Kajetán se účastnil dvou kategorií – Dětské sbory A2 a Soudobá hudba E, a obě tyto kategorie vyhrál. Získal také titul Absolutního vítěze i Cenu publika.

Opera

OPERA PŘEDSTAVÍ V KATEDRÁLE FAURÉHO REKVIEM

Už potřetí vystoupí soubor opery DJKT v katedrále sv. Bartoloměje. Po dvou vyprodaných koncertech slavného Mozartova *Rekviem* budou mít letos diváci možnost zposlouchat se do pozdně romantické kompozice Gabriela Faurého (1845–1924), skladatele, který tvoří pomyslný most mezi hudbou 19. a 20. století. Jeho *Rekviem* se řadí mezi nejoblíbenější a nejhranější rekviem vůbec – většina diváků bude jistě znát sopránové sólo *Pie Jesu*. Koncert se pod taktovkou šéfa souboru opery Jiřího Petrdlíka odehraje v dechberoucím prostředí gotického chrámu 29. října 2023, sólové party zazpívají Ivana Veberová a Jakub Hliněnský.

JAKUB HLINĚNSKÝ NA POSTU SÓLISTY OPERY

Řady sólistů opery rozšířil od nové sezóny plzeňským divákům dobře známý Jakub Hliněnský. Jakub vystudoval operní zpěv na Pražské konzervatoři, ve studiu pokračoval na HAMU v Praze, kde studoval zpěv a operní režii. S plzeňským operním souborem spolupracuje od roku 2014 jako asistent režie a v řadě inscenací dostal i pěveckou příležitost, např. v *Madama Butterfly* (kníže Yamadori), *Čarostřelci* (Kilián a Samiel), *Rusalce* (Lovec a Hajný), *Orfeovi* (titulní role); hlavní role nastudoval i v klasických operetách – *Čardášová princezna*, *Polská krev*, *Pařížský život*, *Okouzující slečna*. V současnosti ho můžeme vidět v inscenacích *Armida*, *Dalibor*, *Candide* a dalších. Do povědomí diváků se zapsal také jako režisér nedávno derniérovane *Italky v Alžiru*.

OBNOVENÁ PREMIÉRA KOCOURA V BOTÁCH

Na konci září čeká soubor opery obnovená premiéra *Kocoura v botách*. Atraktivní optimistické dílo určené pro celou rodinu vypráví o kocourovi, který místo toho, aby chytil myši, propadl studiu francouzštiny. To se samozřejmě líbí mlsným myškám, méně je však s líným kocourem spokojená paní domácí.

KORUNOVACE POPPEY SE ROZLOUČILA S DIVÁKY

Opera vystoupila 12. května s *Korunovací Poppey* na prestižním festivalu Musica Bayreuth, a to přímo na scéně Markraběčího operního domu, jenž je během roku přístupný pouze jako muzeum a za celý rok je zde uvedena pouze jedna opera. Inscenace měla premiéru v roce 2020, s plzeňskými diváky se rozloučila 23. dubna 2023.

1 | Jakub Hliněnský, Richard Samek
2 | Jakub Hliněnský (Dalibor, 2022)
3 | Ivana Klimentová, Martin Švimberský (2016)
4 | Vojtěch Pelka a Lucie Kaňková
při představení v Bayreuthu

Fandíme divadlu

31. Mezinárodní festival Divadlo

13.–20. 9. 2023, Plzeň

Činohra

Plzeň zažila premiéru pikantní historické hry **LIBERTIN**

Stephen Jeffreys

Překlad **Jan Hančil**, režie **Janusz Klímsza**, dramaturgie **Klára Špičková**, scéna **Michal Syrový**, kostýmy **Marcela Lysáčková**
Česká premiéra 17. června 2023 ve Velkém divadle

„Nebudete mě mít rádi. Ne, vážně, nebudete.
Pánové budou závidět a dámy budou zhnuseny.“

John Wilmot známý jako druhý hrabě z Rochesteru byl básník doby anglického baroka, jenž se proslavil odvážným psaním, zesměšňováním anglické šlechty a šokováním londýnské společnosti, které mu kupodivu neustále procházelo. Jeho díla dodnes vyvolávají u čtenářů údiv – až do dvacátého století nikdo nepsal o sexu tak otevřeně a s vtipem jako on. A právě tabuizovaný John Wilmot je hlavním hrdinou hry *Libertin* britského dramatika Stephena Jeffreysa. Česká premiéra tohoto sarkastického a odvážného historického díla se odehrála koncem minulé sezóny v režii dlouholetého kmenového režiséra činohry Národního divadla moravskoslezského v Ostravě Janusze Klímszy, hlavní roli zhýralého, legendárního i zatracovaného básníka hraje Jan Malěř.

Jan Malěř, Zuzana Ščerbová

Eliška Vocelová, Jan Malěř

Jan Malěř, Jana Ondrušková

Za podpory

Divadelní Plzeň

Generální mediální partner

Mediální partner

Pořádá město Plzeň, Divadlo J. K. Tyla a Divadelní obec ve spolupráci s Divadlem Alfa a z. s. Johan.

Jsem holt stará konzerva

Rozhovor s režisérem hry Libertin Januszem Klimszou

Janusz Klimsza chtěl být archeologem, měl se stát horníkem a nakonec je režisérem (po čtyřech generacích je první, kdo ve šlápějích svých předků na šachtě nepokračoval). Narodil se v Havířově v roce 1961, studoval herectví v polské Vratislavi a divadelní režii na DAMU v Praze. V prostředí těšínského Slezska se svým specifickým nářečím žil do svých téměř čtyřiceti let. Jeho oblíbeným tématem jsou outsideri a provincialismus. Svou profesní dráhu odstartoval na polské scéně Těšínského divadla a dnes patří k velkým osobnostem Ostravy. Režiroval v mnoha českých a polských divadlech, je autorem i jevištních výprav a divadelních adaptací. Byl pedagogem oboru herectví na Janáčkově konzervatoři v Ostravě. Umělecky šéfoval scéně Divadla Petra Bezruče a poté i činohře Národního divadla moravskoslezského. Je nositelem několika prestižních divadelních cen, z jeho kultovních inscenací jmenujme např. *Naši Furianti* (NDM), *Prorok Ilja* (Komorní scéna Aréna) nebo *Pestré vrstvy* (důl Hlubina, po derniéře znovuobnovené v Divadle Petra Bezruče). Spolupracuje s Českou televizí a Českým rozhlasem a věnuje se také literární tvorbě. V nejnovější režii činohry DJKT se 17. června plzeňskému publiku představil poprvé.

Čím si myslíš, že zaujal druhý hrabě z Rochesteru autora Jeffreyse, aby o těchto historických postavě v dnešní době vůbec vyprávěl? A čím je pro tebe titul Libertin?

Mám rád vzdor. A zřejmě to byl impuls i pro Jeffreyse. V této hře říká král Karel II.: „V opozici umí být každý, je to zábava.“ No, je to pravda, jen pokud se pod ten vzdor nemusíš podepsat. Jakmile to začne být osobní, ochotných lidí povážlivě ubývá. John Wilmot mi koresponduje s jiným „profesionálním“ rebellem: Jeanem Genetem, tvůrcem geniální hry *Balkón* nebo prózy *Deník zloděje*. Snažil se sám projít tím nejhorším bahnem existence, aby o tom podal zprávu. „Já jsem byl v pekle,“ říká, „a vypadá to takhle. To je moje poselství.“

Marek Mikulášek, Michal Štěrba, Petr Urban

Zdeněk Hruška, Libor Stach

Vždycky jsi hodně cestoval. Jak se díváš na naši západní civilizaci?

Když hodně jezdíš po světě, vidíš, jak nás raketovým tempem předhání nejen země, jako je Čína, Singapur, Turecko nebo Jižní Korea, Saudové či Emiráty, to jsou obecně známé věci. Ovšem pohled na tempo, kterým se rozvíjejí země jako Kazachstán nebo Tádžikistán, přinejmenším jejich metropole (v Pamíru, v Hindukúši nebo v horách Tien Šan je to jinak), je dechberoucí. Myslíme si velmi sebestředně, že jsme lídři civilizace... Takhle to bylo několik set let, ale v tuto chvíli to není pravda.

Co jsi jako cestovatel objevil v Plzni? Víš, že jsi aktivně poznával i její okolí...

No, já se nejvíce těšil na západočeské baroko. A to jsem poctivě prochodil. Plasy, Kladruby, Teplá atd. Předtím jsme se ženou prochodili Manětínsko a Žluticko. Ovšem největší zážitek byla cesta náhorní planinou nad Kosím potokem. Západní Čechy jsou nádherné a jako turista se sem budu určitě vracet.

Za dva roky se chystáš do důchodu. Jak si představit „důchod“ pro režiséry? Znamená to snad, že přestaneš tvořit a vyprávět příběhy?

Já to vidím tak, že budu ve stejném, jen trochu rozvolněném režimu. A že se budu více věnovat psaní. Píšu prózu už od dob, co jsem se naučil psát, což bylo ještě před základkou. Moje mamka byla učitelka, a tak jsem ji otravoval, ať mě naučí písmenka. A jistého dne, cestou ze školky, jsem začal číst všechny nápisy na havířovských obchodech... Takže psát... a taky překládat. Moji kamarádi, vynikající překladatelé mi sice říkají, ať jim nefušuju do řemesla, ale asi je neposlechnu. Je to věc, která se objevila během covidu, zjistil jsem, kolik zásadních věcí nebylo z polštiny přeloženo a že polská literatura je v Čechách známa jen velmi povrchně.

Náš příběh je mimo jiné o zákulisí divadla a o procesu tvorby. Ty už jsi toho zažil požehnaně. Jak bys dnes se svou zkušeností pojmenoval ty nejdůležitější věci při vzniku inscenace?

Pro mě je hlavní partnerství. S autory a během zkoušení s herci, protože oni jsou ti skuteční tvůrci představení, s veškerým týmem, který se podílí na inscenaci. Nemám rád egoistické, arogantní pojetí divadla. Jsem holt stará konzerva. Baví mě vidět na jevišti lidské osudy.

Děkuji za rozhovor.

Klára Špičková

RICHARD III. rozehraje svou hru na Nové scéně

William Shakespeare

Překlad **Jiří Josek**, režie **Adam Doležal**, dramaturgie **Johana Němcová** a **Zdeněk Janál**,
scéna **Hugo Tron Čačko**, kostýmy **Agnieszka Oldak-Pátá**, hudba **Petr Zeman**
Premiéra 28. října 2023 na Nové scéně

Richard: „Pro tenhle svět jsem dosud nedozrál.“

Pamětníci jistě vzpomínají, že v Plzni se tato hra hrála naposledy v roce 1999, s Pavlem Pavlovským v hlavní roli (premiéra 18. prosince 1999 v režii Jana Buriana). Ač historické prameny tvrdí něco jiného, postava Richarda III. se kvůli Shakespearově hře stala synonymem zla. Tento krystalicky čistý záporný charakter fascinuje diváky už několik století. Shakespeare je jako svět nebo jako život. Každá epocha v něm nachází to, co sama hledá a co chce sama vidět.

Každá velká historická tragédie začíná bojem o trůn, každá končí panovníkovou smrtí

Clarence *Ve jménu Boha živého, kdo jsi?*

Druhý vrah *Muž, jako vy jste.*

Clarence *Leč ne, jak já jsem, z krve královské.*

Druhý vrah *A králi ne tak věren, jak my.*

a novou korunovací. V každé této kronice vleče za sebou právoplatný panovník dlouhý řetěz zločinů: vyvraždil nepřátele, potom staré spojení, vyhledal nástupce a nápadníky trůnu. Každý krok k moci je poznamenán vraždou, násilím a zradou. V tomto světě králů, biskupů, soudců, kancléřů, lordů

a vojevůdců váhá před vraždou na krátkou chvíli pouze ten, jehož povoláním je vraždit za peníze – nájemný vrah. Bojí se posledního soudu, trestu a toho, že se dostane do pekla. Je v celé tragédii jediným věřícím člověkem, ve kterém se ožívá svědomí. Zároveň si uvědomuje, že svědomí je v rozporu se zákony a řádem světa, v němž žije.

Seznam postav je rozsáhlý, neméně rozsáhlý je seznam Richardových obětí. Přesto – nebo i právě proto – v sobě tato tragédie nese i prvky komediálnosti... Režie nejslavnější Shakespearovy tragédie se ujme kmenový režisér činohry DJKT Adam Doležal, a že se nebude jednat o tradiční inscenaci v historických kulisách, naznačuje nejen zvolená scénografie a živá kapela na jevišti, ale i obsazení hlavních postav, ve které uvidíte mladého Vladimíra Pokorného. V dalších rolích se objeví Martin Stránský, Jaroslav Matějka, Jan Malěř, Zdeněk Hruška, Michal Štěrba, Matyáš Darnady, Monika Šváblová, Jana Kubátová, Zuzana Ščerbová, Eliška Vocelová a další.

*Inspirováno studií Jana Kotta a Jiřího Joska.
Johana Němcová.*

„...Však já na tohle nejsem stavěný
já nemůžu se zhlížet v zrcadle.
Jízlivá příroda mě ošídila
o půvab těla. Poslali mě na svět
předčasně, napůl zfušovaného.
Jsem krivý, znetvořený ošklivec,
tak obludný, že i psy bere đas
a štěkají, když kulhám kolem nich.
Takže, když mi ten všemi velebený
čas, nedává nic, co bych miloval,
nezbývá mi než z duše nenávidět
všechny a všechno a být darebák...“

GALAVEČER LITERÁRNÍ KAVÁRNY

V pátek 9. června byl na Malé scéně slavnostně zakončen 8. ročník Literární kavárny. Galavečer se odehrál za přítomnosti radní pro oblast kultury a památkové péče města Plzně Elišky Bartákové, ředitele divadla Martina Otavy a šéfky činohry Apoleny Veldové, kteří společně autorům vítězných textů pogratalovali a předali zaslužené diplomy. Během večera zazněly ukázky z vybraných soutěžních příspěvků v podání herců činoherního souboru. Program obohatil herec Zdeněk Hruška s písní z inscenace *Příliš drahý jed*, kterého na akordeon doprovodila členka DDD Emma Česáková. Literární kavárna bude pokračovat i v této sezóně, přihlásit se může každý nad 13 let, soutěží se ve dvou věkových kategoriích a čtyřech tematických kolech – *Kořeny války na Ukrajině*, *Poruším-li tabu, co se (se mnou) stane*, *Cesta k moci přes mrtvoly* či *Spravedlivé, nebo křivě obvinění?* Více informací na www.literarnikavarna.cz.

NOVÉ POSILY SOUBORU ČINOHRY

Se začátkem nové sezóny přivítal činoherní soubor ve svých řadách dvě nové tváře, absolventy Pražské konzervatoře – Nicole Tisotovou a Matyáše Greifa. I když úplně nové tváře to pro plzeňského diváka nejsou. Oba mladí herci totiž už v minulosti ve zdejších souboru hostovali. Matyáš Greif v sezóně minulé vystoupil v inscenacích *Příliš drahý jed* a *Libertin*, diváci ho také mohou znát z televizního seriálu *Volha*. Nicole Tisotová se divákům představila v pohádce *Křemílek a Vochomůrka* nebo v komedii *Brouk v hlavě*. Zkušenosti před kamerou má ze studentských filmů a seriálů, například *Polda*, *Modrý kód*, *Lajna* ad.

1 | Martin Otava a Eliška Bartáková se soutěžíci
2 | Petr Urban, Zdeněk Hruška, Eliška Vocelová
3 | Jana Ondrušková, Matyáš Darnady,
Eliška Vocelová

BOD OBNOVY S ANDREOU MOHYLOVOU V HLAVNÍ ROLI

Mezinárodní filmový festival Karlovy Vary je největší filmovou akcí v České republice a nejprestižnější filmový festival ve střední a východní Evropě, který představí každoročně na 200 filmů z celého světa. Je určen laické i odborné veřejnosti a nabízí svým návštěvníkům pečlivě zvolený program. Jedním z letošních vybraných filmů byl i jeden z nejočekávanějších tuzemských snímků – *Bod obnovy*, ve kterém hraje hlavní roli Andrea Mohylová. Film režiséra Roberta Hloze vypráví o světě budoucnosti, který nabízí možnost vrátit se do života po násilné smrti. Stačí mít svůj život zálohovaný a doufat, že nikdo váš bod obnovy nesmazal. Do kin by tento snímek měl dorazit 21. září 2023.

ČINOHRANÍ

Činoherní soubor zakončil uplynulou sezónu opravdu stylově. Ve čtvrtek 22. června ve vnitrobloku Nového divadla se jeho členové představili v rolích nadaných muzikantů. Známé hity si diváci mohli vychutnat v podání Matyáše Darnadyho, Marka Mikuláška, Jany Ondruškové, Martina Zahálky ml., Vladimíra Pokorného, Elišky Vocelové, Petra Urbana a Zdeňka Hrušky.

POSLOUCHÁTE? POSLOUCHÁME!

Podcastový kanál činoherního souboru přinese i v této sezóně nové svěží a zábavné informace o inscenacích, tvůrčích i hercích.

Divadlo nedokáže dělat bez maximálního nasazení

Rozhovor se šéfem muzikálu Lumírem Olšovským

Až jednou budu vzpomínat na Plzeň, budu brečet štěstím, co všechno jsem tady zažil.

Lumír Olšovský oslavil na začátku prázdnin kulaté jubileum – padesátiny. Při této příležitosti jsme ho požádali o rozhovor a krátké ohlédnutí za jeho dosavadní kariérou i působením v plzeňském divadle.

Lumíre, když se ohlédeš zpět za svým dosavadním profesním životem, na které období vzpomínáš nejraději?

Jsem vzpomínací typ, takže s láskou vzpomínám i na ty nejšilenejší doby. Na laboratorní Krejčovo Divadlo za branou II, na doby, kdy jsem hrál pro přeplněný Karlín, i na pár etap, kdy jsem musel ustát představení pro zhruba čtrnáct diváků. Byly vlny dabingového úspěchu i čekání na čurdy, o televizi ani nemluvě. Pak tady jsou měsíce trápení a zoufání při režirování inscenace, která nakonec vždycky dopadla dobře. Hlavní je, že na všechno můžu vzpomínat s vděčností. Až jednou budu vzpomínat na Plzeň, budu brečet štěstím, co všechno jsem tady zažil.

Šéfem plzeňského muzikálu jsi už sedm let – který okamžik během tvého působení byl pro tebe nejtěžší a který tě naopak nejvíc naplňoval štěstím?

Bezkonkurenčně nejhorší byla doba covidu. Doba nesystematických, chaotických a nekompetentních rozhodnutí vlády. Naštěstí máme v divadle fantastické vedení, se kterým se to dalo ustát. A nešťastnější? Určitě to byly okamžiky těsně po premiéře. Ale jestli po West Side Story, po Sweeney Toddovi, po Billym Elliotovi nebo po Elisabeth, to nedokážu srovnat.

Muzikál

Při svém nástupu jsi divákům sliboval divadlo, které jim bude přinášet zážitky. Daří se ti tento závazek plnit i po těch sedmi letech? A půjde to i nadále?

Asi bych nedokázal dělat divadlo, do kterého neinvestuju maximální energii a spoustu emocí. Už ty tituly, které vybíráme, jsou neobyčejné, tak snad nemůže večer u nás v divadle proběhnout jen tak bez toho, aby byl mimořádný. To přece nejde. Mám pocit, že proto jsme tady – večer u nás musí být neopakovatelný, strhující, okouzující. O to nám musí jít vždycky, jinak bychom nebyli správní lidé na správném místě.

Čím tě práce šéfa baví a naplňuje?

Je nesmírně kreativní. A pravidelně mě dopuje adrenalinem, což dobrodruhově vyhledávají. Zatím si říkám – co mě nezabije, to mě posílí. Ale hlavní je ta kreativita. Stavíme soubor a repertoár, dáváme o sobě vědět, budujeme značku, která se stává zárukou kvality. Ano, to mě opravdu naplňuje.

Kromě režie si příležitostně „odskočíš“ na jeviště i jako herec – zatím naposledy v inscenaci Candide operního souboru. Dokážeš si představit, že bys nadále už jen hrál, nebo naopak jenom režiroval?

To teda nedokážu! Jedním si odpočívám od druhého, jedním se vzdělávám pro druhé. Pokud není vážný důvod, abych si volil jen jeden směr, kterým dělat divadlo, dobrovolně si volit nechci.

Stíháš při své vytíženosti sledovat i práci ostatních souborů v DJKT?

Snažím se. Žiju, pravda, ve vlnách, takže teď mám trochu dluh, že jsem neviděl všechno, ale hodlám to v této sezóně dohnat. Produktivita činoherního souboru se stíhá jen velmi těžko, naštěstí mám v kanceláři obrazovku, na které můžu sledovat živý přenos z jeviště i při své vlastní práci.

Jak hodnotíš aktuální situaci muzikálového divadla v Česku?

Už tak nějak samozřejmě beru jako partáky na nejvyšší úrovni dlouhodobě úspěšné Městské divadlo Brno a velmi zdatně kupředu postupující Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě. Máme se pořádku ve světě hodně co učit a měli bychom to neustále dělat! Dramaturgie i inscenační úroveň se utěšeně zlepšuje. Bohužel si myslím, že pražská scéna naopak systematicky pracuje na devalvaci muzikálu a vkusu diváků.

Často se vydáváš na zkušenou do zahraničí, co tě tam nejvíce inspiruje?

Neustálá snaha o dokonalost. Dojem maximální energie a nadšení pro věc. Nakonec tam vidíme pouze naprosto fenomenální interprety a máme pocit, že něčeho takového se u nás nedá dosáhnout. Ale pokud se budeme snažit být dokonale připravení na každém dílku toho ohromného řetězce profesí, které se na inscenaci podílejí, můžeme se takovému výsledku velmi přiblížit. Musíme.

Co ze zahraničních muzikálových inscenací chybí těm českým, resp. plzeňským?

Určitě preciznost v každém detailu. Je to pochopitelné, když herci střídají během týdne role v různých muzikálech a ke každému se v běžném provozu vrátí zase po měsíci. Pak bych taky chtěl docílit pravidelných tréninků v různých muzikálových disciplínách, které by herce zdokonalovaly a udržovaly v kondici. Ale to chci možná moc.

Když zabrousíme do soukromí – tvoje dcera právě končí studia scenáristiky na FAMU. Není ti líto, že se nevěnuje spíš divadlu?

Rozhodně ne. Jednak film je vzdálen od divadla jen malinký kousek, ale hlavně by mi bylo jedno, kdyby se věnovala čemukoli, jen pokud ji to bude činit šťastnou. Pokud ji baví psaní, znamená to, že má fantazii, a to mě nesmírně těší!

Jak odpočíváš, pokud si na to vůbec uděláš čas?

Asi to bude znít banálně, ale moc rád spím. A vrcholem blaha je pro mě sauna. U moře nevydržím dlouho polehávat na jednom místě, takže i dovolené nejraději trávím na cestách.

Co bys nejraději dělal, až jednou v Plzni skončíš ve funkci šéfa muzikálu?

Ta doba musí jednou přijít, ale nedovedu si představit, že bych se jenom štoural v zahrádce. Zase budu někde něco organizovat. A vlastně už mě napadá, kde a co.

A jaká přání máš do dalších let svého života?

Sám pro sebe si přeju, aby mi moje tělo odpustilo, co všechno mu provádím, a dál mi sloužilo ve zdraví. A všem ostatním to přeju taky!

Lumíre, ještě jednou všechno nejlepší k tvým kulatinám a díky za rozhovor!

Pavel Bár

JESUS CHRIST SUPERSTAR

míří do Plzně!

Andrew Lloyd Webber / Tim Rice

České přebásnění **Michael Prostějovský**, režie **Lumír Olšovský**, hudební nastudování **Dalibor Bárta**, choreografie **Michaela Dzuroučínová**, scéna a kostýmy **Dave Benson**
Premiéra 2. prosince 2023 na Nové scéně

Lukáš Ondruš, Pavel Klimenda

Už na začátku prosince rozburácí Nové divadlo premiéra kultovního rockového muzikálu *Jesus Christ Superstar* autorského dua Andrew Lloyd Webber a Tim Rice. Fenomenální dílo, které od svého uvedení v podobě koncepčního dvojalba z roku 1970 nadchlo miliony diváků několika generací po celém světě, se v Plzni představí v novém inscenačním pojetí – celkový styl naznačují ostatně i vizuály, které se před prázdninami fotily v prostorách bývalých Městských lázní na Denisově nábřeží. Muzikál samotný byl v době svého vzniku značně kontroverzní, a to nejen kvůli rockové hudbě, ale i svým pojetím převyprávění posledních dnů života Ježíše Krista jako tragického konce takřka popové superstar, která svými činy a charismatem dokázala strhnout davy lidí. I v Plzni zazní *Jesus Christ Superstar* v legendárním přebásnění Michaela Prostějovského, proslaveném už prvním českým nastudováním tohoto titulu v pražské Spirále v roce 1994. Na jevišti Nové scény však zazní v podání mladého obsazení v čele s Pavlem Klimendou nebo Pavlem Režným jako Ježíšem a Dušanem Krausem nebo Lukášem Ondrušem jako Jidášem.

Muzikál

MICHAEL PROSTĚJOVSKÝ SUPERSTAR

Michael Prostějovský, Lumír Olšovský

V pátek 26. května se na Nové scéně uskutečnil koncert *Michael Prostějovský Superstar* k 75. narozeninám tohoto významného českého textaře a libretisty. Během večera zazněly nejen největší hity z muzikálů, které Michael Prostějovský přebásnil do češtiny, ale i vybrané popové songy, jež v uplynulých desetiletích otextoval. Všechny písně zazněly v podání členů souboru muzikálu DJKT a jeho exkluzivních hostů – pětiice dam, reprezentujících muzikálové scény napříč republikou, konkrétně Moniky Absolonové, Natálie Grossové, Michaely Horké, Ivany Chýlkové a Jany Musilové. Hudebně koncert doprovodil orchestr muzikálu DJKT pod taktovkou Dalibora Bárty. Hodinový sestřih koncertu odvysílal 6. července Český rozhlas Dvojka (k dispozici je nadále v audioarchivu mujrozhlaz.cz) a záznam připravuje k odvysílání i televizní program ČT art.

Pavel Klimenda, Kateřina Chrenková

Monika Absolonová

Aktuality MUZIKÁL

Muzikál

VELKOLEPÉ LOUČENÍ S ELISABETH

V neděli 4. června se soubor rozloučil s *Elisabeth* dvojicí beznadějně vyprodaných představení. Muzikál o životních osudech císařovny Alžběty měl svoji českou premiéru 30. listopadu 2019 na Nové scéně. Výkony hlavních představitelů získaly mnohá uznání – Pavel Režný obdržel Cenu Thálie, Michaela Gemrotová nominaci na tutéž cenu, Jan Kříž a Soňa Hanzlíčková pak nominaci širší. Hanzlíčková si za své ztvárnění císařovny Sisi zároveň odnesla Uměleckou cenu města Plzně. Definitivně dal soubor *Elisabeth* sbohem „kulatým“ šedesátým představením, a to 12. června na Hudební scéně Městského divadla Brno v rámci mezinárodního muzikálového festivalu Dokořán!

ŠESTÝ ROČNÍK FESTIVALU NA SCÉNU!

Ve dnech 20.–25. června se v Novém divadle uskutečnil 6. ročník festivalu muzikálových nadějí Na scénu! V jeho rámci mohli diváci vidět pětici rozmanitých představení muzikálových škol z České republiky a letos poprvé i ze Slovenska a také navštívit dvě desítky workshopů, lekcí a besed, kterých se zúčastnilo celkem takřka pět set účastníků. Velký zájem si kromě samotných představení získaly například lekce baletu Jarmily Hruškociové, interaktivní prohlídky technologií Nového divadla s Igorem Staškovičem, taneční kurzy modern jazz Zuzany Šimákové, street dance Tomaše Smičky nebo herecké workshopy Petra Štěpána či Lumíra Olšovského, Pavla Režného a Pavla Klímendy. Příští ročník festivalu Na scénu! je naplánován na 18.–22. června 2024.

OSLAVA NA DEMARKAČNÍ LINII

Do květnových oslav 78. výročí osvobození Československa se zapojil muzikál DJKT nejen představením *Kozí války* Dalibora a Václava Bártových, ale také účastí na akci Muzea na demarkační linii v Rokycanech. I tam hlavní dospělí a dětské představitelé zazpívali hudební čísla z *Kozí války*, která se odehrává právě na konci nacistické okupace ve vsi rozdělené demarkační čarou pod americkou a sovětskou správou.

JSME MUZIKÁL! POD PLZEŇSKÝM NEBEM

Tradiční open-air koncert Jsme muzikál! zahájil v úterý 6. června letošní 16. ročník Divadelního léta pod plzeňským nebem. Před zaplněným hledištěm v prostoru Proluky v Křížkových sadech zazněly hity z titulů na aktuálním repertoáru DJKT, ale v hojném počtu i z připravovaných novinek letošní sezóny *Jesus Christ Superstar*, *Company* a *Dracula*, na něhož se můžete těšit v červnu 2024

CO TAKHLE SVATBA, PRINCI?

V sobotu 3. června se na Malé scéně uskutečnila obnovená premiéra hudební pohádky *Co takhle svatba, princí?* scénáristy Jiřího Chalupy, skladatele Jiřího Zmožka a textaře Zdeňka Borovce. Nově se v režii Lukáše Ondruše, hudebním nastudování Pavla Režného a půvabných kostýmech Andrey Pavlovičové představily Lucie Pragerová jako Kuchařka, Tereza Koželuhová jako dvorní dáma a šestice dětí v rolích dvořanů – ostatní role si zopakovali stejní herci jako při premiéře v roce 2018.

KVARTETO NOVÁČKŮ V MUZIKÁLOVÉM SOUBORU

S novou sezónou obohatí muzikálový soubor čtyři noví členové, z většiny však plzeňským divákům již známé tváře: zpět do angažmá se po roční studijní přestávce vrací Charlotte Režná, studentky plzeňské konzervatoře Natálie Dvořáková a Lucie Pragerová pak s DJKT spolupracují na několika inscenacích už přes rok. Soubor doplní také nový sbormistr a korepetitor Vojtěch Adamčík, dosud jeden z členů muzikálového orchestru.

PŘIJĎTE NA MUZIKÁL!

Sezóna 2023/2024 se do historie zapíše patrně nejvyšším počtem derniér muzikálových inscenací DJKT – v následujících měsících se totiž budeme muset rozloučit hned s osmi tituly. V říjnu se na delší dobu rozloučíme s muzikálem *Donaha!*, v listopadu padne poslední opona hudebnímu klenotu *Sunset Boulevard*.

MUZIKÁLOVÁ MATINÉ

Muzikálová matiné spějí do finále – během uplynulých let se na nedělních dopoledních koncertech vystřídali téměř všichni členové muzikálového souboru. Poslední čtveřicí tak jsou letos samé dámy – Karolína Krausová, Alexandra Vostrejžová, Natálie Dvořáková a Lucie Pragerová. V příští sezóně se mohou fanoušci těšit na další řadu matiné, a to v poněkud obměněné podobě.

1 | Lumír Olšovský, Bára Basiková,
Josef Štaif (člen Fanklubu muzikálu DJKT)
2 | Matěj Hejduk, Filip Filípek, Ondřej Tolar
3 | Adam Režner
4 | Elisabeth – derniéra
5 | Lucie Dolejšková (2018)

ČAJKOVSKÝ – nová baletní premiéra o životě slavného skladatele

Anna Vítá

Libreto, choreografie a režie **Anna Vítá**, hudba **Petr Iljič Čajkovský, Igor Stravinský**,
hudební nastudování **Jiří Petrdlík**, scéna a kostýmy **Michael Kraus**
Světová premiéra 18. listopadu 2023

O Čajkovském má základní povědomí snad úplně každý. Je jedním z nejvýznamnějších romantických skladatelů druhé poloviny 19. století, jedním ze šťastlivců, jenž se slávy a respektu dočkal ještě za svého života. Plzeňskému divákovi jeho tvorba dozajista není cizí – všechny tři Čajkovského nejvýznamnější balety – *Labutí jezero*, *Louskáčka* i *Šípkovou Růženku* má plzeňský soubor stále na repertoáru, v minulosti mohli diváci vidět například i jeho opery *Evžen Oněgin* (2016) nebo *Panna Orleánská* (2009).

Suché životopisné vyprávění o profesních úspěších skladatele však od připravované inscenace nečekejte. Anna Vítá se inspirovala spíše jeho kontroverzním osobním životem a zaměřuje se zejména na jeho vnitřní myšlenkové procesy. Celý svůj život byl Čajkovský sám se sebou nespokojený; rozpolcený mezi svou náklonností k mužům, nuceně skrývanou na veřejnosti, a touhou po ideální „dokonalé“ rodině. Tou pro něj byla rodina oblíbené sestry Alexandry se spoustou neteří a synovců, přičemž tlak společnosti na naplnění tohoto ideálu k jeho vnitřní vyrovnanosti rozhodně nenapomáhal. „*Nejedná se o klasický romantický příběh jako u baletů doby minulé. Bylo pro mne velmi důležité ukázat Čajkovského lásku k muži. Zásadní je pro mne proto postava Achputina. Chtěla jsem upozornit na přirozenost toho, že muži milují muže. Achputin tu není zobrazen jako zlý záporák, který Čajkovského obluzuje a svádí na scestí. Je to jednoduše jen někdo, koho někdo jiný miluje.*“

Ačkoliv nás od osobnosti a příběhu Čajkovského dělí více než půldruhého století, jde i v dnešní době o aktuální téma a diváci by si uvedení této nové inscenace rozhodně neměli nechat ujít.

Lýdie Švojerová

První připravovanou premiérou baletního souboru v této sezóně je inscenace *Čajkovský* německé choreografky Anny Vítá. Podnět na vytvoření celovečerního kusu pro velké jeviště přišel po úspěchu její inscenace *Dům Bernardy Alby* na prknech Malé scény v lednu 2019. Původně plánované uvedení Čajkovského na podzim 2020 se mělo překrývat se 180. výročí skladatelova narození. Plány však překazila pandemie koronaviru a titul byl odložen. „*Myslela jsem, že se už tento titul uvádět nebude,*“ komentuje plánovanou premiéru baletu Anna Vítá. „*Čajkovského výročí bylo nenávratně pryč. K mé radosti zájem DJKT o titul přetrvával, jenže loni jsem měla já závazky v Badenu. Inscenace však byla prakticky hotová. Návrhy kostýmů, scéna, i celá choreografie. Materiál byl připraven, jen chyběla možnost přenést ho na jeviště.*“ Shodou okolností se dlouho odkládané uvedení v této sezóně váže ke 130. výročí mistrova úmrtí.

Každé představení **EDITH** je pro mne doslova za odměnu

Libor Vaculík / Petr Malásek / Václav Kopta

Libreto, choreografie a režie **Libor Vaculík**, hudba a hudební režie **Petr Malásek**, texty písní **Václav Kopta**
Obnovená premiéra 6. května 2023 ve Velkém divadle

Jednou ze stěžejních postav tanečního muzikálu Libora Vaculíka *Edith – vrabčák z předměstí* je kromě titulní Edith Piaf i Vypravěč, kterého velmi působivě v obnovené premiéře ztvárnil Zbyněk Fric. Tento všestranný umělec se paralelně věnuje činohernímu a muzikálovému herectví, zpěvu a tanci, na svém kontě má řadu televizních i filmových rolí. Plzeňští diváci si ho dozajista spojí s taneční inscenací *Čachtická paní* uváděnou na scéně Komorního divadla, kde exceloval v postavě sluhy Ficka.

Inscenace Edith se vrací na plzeňskou scénu – 23 let na repertoáru není zrovna obvyklé. Ty jsi měl navíc příležitost účinkovat i v její pražské, brněnské, olomoucké a ústecké verzi. V čem myslíš, že tkví její úspěch a oblíbenost?

Tohle dílo je opravdu unikátní, s tím se člověk potká jednou za život. Já jsem moc šťastný, že se mi to přihodilo, že jsem mohl pracovat s jeho tvůrci a zažít proces zkoušení. Každé představení Edith je pro mne doslova za odměnu. Myslím, že její nadčasovost spočívá ve skvělé

hudbě, ať už samotné Edith Piaf, či fantastického Petra Maláska. Ale to hlavní gró představují emoce. Edith je jimi nabitá od začátku až do konce, jsou v ději, jsou v písních, jsou v tanci. Libor Vaculík si zakládá na pravdivé emoční výpovědi, ta je pro něj daleko důležitější než dokonalá technika bez obsahu a citů.

Jak jsi zmínil, pod touto inscenací je podepsán Libor Vaculík. Jak se vám spolu pracuje?

Právě Edith byla naše první společná práce pro pražské divadlo v Dlouhé. A přiznám se, že mi velice vyhovuje Liborův způsob práce. Jednak má skvělé nápady, ale hlavně má předem všechno promyšleno co, kde a proč, na co klást důraz. Jasně vysvětlí, jak si co představuje, ale pak mi nechá tzv. volnou ruku v hereckém ztvárnění a já se tím pádem cítím velmi svobodně a sám sebou. A tohle mě moc baví. Naše další spolupráce probíhala na představení *Lucrezia Borgia* v Národním divadle v Praze. Obě tyto inscenace pro mne zůstanou neskutečným zážitkem a jsem za ně hodně vděčný.

Edith je zázračná, jakkoliv jsem bolavý či unavený, když začne první scéna, tak mne to úplně vtáhne. Hlavní gró představují emoce. Edith je jimi nabitá od začátku až do konce.

Role Vypravěče snoubí mluvené slovo, zpěv a tanec. Vyhovují ti role takového typu, kde můžeš využít veškerý svůj potenciál?

Miluju, když je to takto všechno propojené! Akorát to pořád víc a víc bolí. Jsou dny, kdy mě třeba bolí kolena, a tak si říkám, že by bylo jednodušší jen stát a představení odpívat nebo odmluvit. Ale zrovna Edith je zázračná, jakkoliv jsem bolavý či unavený, když začne první scéna, tak mne to úplně vtáhne. Mám pocit, že nastupuji do vlaku, který mne veze, a já si to jen užívám a na všechno ostatní zapomenu, najednou tu energii najdu a až do poslední scény mě neopustí.

Balet

Tvoje postava je průvodce i hybatel děje. Provázíš Edith od jejího dětství až do smrti. Je nějaký moment či pasáž v ději, která se tě niterně či jinak dotýká?

Píseň *Teď ještě jednou musíš vstát!* To je scéna, která je pro mě strašně důležitá.

A nějaká, ze které máš vyloženě respekt?

Kdykoliv hraji na piano! Nejsem pianista, třebaže jsem si u piana složil pár písniček, vždycky mě vystresuje, když mi za zády sedí 400 lidí a čekají, co zahraji. Najednou znervózním a vidím jen bílá – černá – bílá – černá, to je pak velký stres.

Vedle originálních šansonů Edith Piaf provází celé představení hudba Petra Maláska s překrásnými texty Václava Kopty. Je pro tebe text důležitý nebo řešíš spíše melodii nebo hlasový rozsah?

Pro mne osobně je text písní strašně důležitý! Samozřejmě je tam více aspektů, ale já bych například nikdy nevezl roli, na kterou nemám rozsah. Představa, že jdu na představení a vlastně už předem vím, že to nezaspívám, je traumatizující a tohle nechci nikdy dopustit. Miluji písničky, které vypráví příběh a které mají emoční výpověď. Vypravěč je přesně ten případ, jeho texty pro mne malují obrazy a já je pak svým zpěvem vybarvuji. Vaškovy texty jsou geniální, nikde jinde nezažívám při interpretaci tak barvitou škálu pocitů.

Jak už bylo řečeno v úvodu, jsi tak trošku renesanční člověk. Tvoji domovskou scénou je Divadlo Kalich, nicméně od muzikálu si rád odskočíš třeba ke swingu či k filmovým melodiím. To však není vše, mimo to se převtěluješ do Johanna Wolfganga von Goetha nebo Antonína Dvořáka. Jaký typ hudby je však tvému srdci nejbližší?

Mám rád šansony, ale nebráním se žádnému hudebnímu stylu. Pracovně mi vyhovuje žánrová pestrost. Snad jen dechovka není úplně můj šálek čaje. Například Antonína Dvořáka jsem měl možnost ztvárnit díky spolupráci s Plzeňskou filharmonií. Mám teď takové plzeňské období.

Nikdy tě nelákaly vlastní písně? Nemáš chuť si napsat text, nemáš v hlavě nějakou svoji melodii?

Popravdě bylo jedno období, kdy jsem psal hudbu a třeba zase někdy na to ta doba dozraje.

Zuzana Hradilová, Zbyněk Fric

Jsi velmi vytížený umělec. Jak trávíš volný čas, kterého je poskrovnu. Jak odpočíváš?

Upřímně řečeno, nejsem zas až tak vytížený, ona ta práce přichází v takových vlnách, chvíli něco je a pak zase útlum, rozhodně s tím covid dost zamával. Řada plánovaných projektů ztroskotala nebo se změnily podmínky či termíny – holt život umělce na volné noze. Dříve jsem třeba hrál až dvacet pět představení v měsíci, teď jich je „jen“ dvanáct patnáct. Ale k tvé otázce; myslím, že neumím úplně odpočívat. Mám starší domeček a velkou zahradu, ale hlavně spoustu plánů, co chci ještě vybudovat. Neustále mám pocit, že vlastně nic nestíhám. Mnohdy se ráno probudím a mám v hlavě třicet čtyřicet úkolů, které chci udělat, ale taky vím, že možná nestihnu ani tři. Nicméně před rokem jsem si pořídil včely, ty jsou neskutečné. Při sledování jejich pilného snažení se úplně rozplývám. Moc mě baví práce se dřevem, takže jsem jim sám vyrobil úly a veškeré příslušenství. Tohle je fakticky můj odpočinek.

Prozradíš mi své zatím nesplněné sny či plány do budoucna?

Nesplněných snů je hodně – i životních i pracovních. Jenže já jsem si od jisté doby záměrně přestal ty sny v hlavě vytvářet a začal jsem si život i divadlo užívat tak, jak je. Ničím se netrápím a jsem pln očekávání, co přijde.

Děkuji za rozhovor.

Zuzana Hradilová

Gaëtan Pires, Zuzana Hradilová, Radka Fišarová

Zuzana Hradilová, Zbyněk Fric

Lucie Šustek Rybníkářová, Karel Roubíček

Balet

GISELLE V PODÁNÍ ŽÁKŮ BALETNÍ ŠKOLY

Poslední červnová neděle patřila ve Velkém divadle Baletní škole DJKT, která jako závěrečné vystoupení nastudovala klasický balet *Giselle*. Studenti všech 14 ročníků odtančili s energií a nadšením dvě představení, titulní roli mladé vesnické dívky, která kvůli nešťastné lásce opustí svět živých, s citem a technickou jistotou ztvárnila Julie Sladká, partnerem jí byl člen baletu DJKT Karel Roubíček.

NOVÍ ČLENOVÉ

Angažmá v plzeňském baletním souboru přijalo hned šest nových tanečnicků – Novella Petrucci, Marcos Marquez, Cynthie Martínez, Marius Mathieu, Michela Quartiero a Sinome Carosso.

BALETNÍ ATELIÉR

Všechny příznivce tance, baletu i divadla zveme na třináctý Baletní ateliér, který se odehraje 22. října od 10.30 na baletním sále v Novém divadle. Diváci společně se šéfem baletu Jiřím Pokorným a vybranými tanečnicemi nahlédnou pod pokličku připravované inscenace *Čajkovský*, seznámí se s nově přichozími členy a zasoutěží si o vstupenky na chystaný titul.

BALETNÍ INSPIRACE

Koncem května mohli diváci vidět na Malé scéně speciální večer složený z choreografií samotných členů baletu DJKT. Baletní inspirace se v historii souboru uskutečnily podruhé a tentokrát přinesly šest poutavých choreografií. Gabriela Špalková ve své recenzi na internetovém portále Opera Plus okomentovala večer slovy: „*Druhý ročník přinesl originalitu choreografií, preciznost provedení a různorodost pohledů. Potěšitelné bylo, že byly zcela čitelné odlišné přístupy a způsob vyjadřování reflektující i mezinárodní charakter souboru.*“

KALENDÁŘ 2024 PRO NADAČNÍ FOND KRYŠTŮFEK

Zdravotnická záchraná služba Plzeňského kraje ve spolupráci s muzikálem DJKT nafotila kalendář s tématem „Výměna rolí“ na podporu Nadačního fondu Kryštůfek. Kryštůfek je plyšový maňásek, kterého děti dostávají, aby jim pomohl lépe snést stres a bolest během nenadálých situací. Na fotografiích se po boku umělců, například Lumíra Olšovského, Stanislavy Topinkové Fořtové, Pavla Režného či Jozefa Hruškociho, objevují záchranáři napříč výjezdovými základnami z celého kraje. Kalendář v hodnotě 300 korun bude k zakoupení v divadelních pokladnách nebo v e-shopu aplikace Záchranka.

BUĎTE NA PRVNÍM MÍSTĚ!

DJKT přichází s exkluzivní nabídkou členství v Klubech opery / činohry / muzikálu / baletu DJKT! Kluby nabízejí možnost přednostní rezervace a nákupu vstupenek na představení z produkce jednotlivých souborů DJKT před spuštěním standardního prodeje. Vstupenky lze zakoupit od 1. dne v měsíci v pokladně předprodeje. Cena zakoupených vstupenek se Vám odečítá ze zaplacené částky. O nic tedy nepřijedete, jen na Vás čekají ta nejlepší místa podle Vašeho výběru a další zajímavé a netradiční akce a setkání.

PLZEŇSKÝ SALÓN

Přes prázdniny mohli diváci navštívit tradiční letní výstavu Divadla J. K. Tyla. Letošní ročník *Plzeňského salónu* nesl podtitul *Pedagogové a žáci uměleckých škol* a vznikl ve spolupráci divadla, mezinárodního projektu FIGURAMA a Fakulty designu a umění Ladislava Sutnara. Slavnostní zahájení výstavy proběhlo 28. června, o hudební program se postarala sólistka opery Jana Foff, která za doprovodu klavíristy Martina Marka zazpívala ukázky z opery *Carmen*.

Město **Plzeň**

Plzeňáci doma neseďí

Všechny akce v Plzni na jednom místě

- dokonalý přehled, co se kde a kdy děje v Plzni a okolí
- vyhledání podle druhu akce, termínu nebo v kombinaci obojího
- u placené akce stránka nabízí **proklik přímo k zakoupení vstupenky**

Navštivte online kalendář **akce.plzen.eu**

V neděli 29. října 2023 v 19.00 uvede Jazz bez hranic ve Velkém divadle v Plzni Swingový Galakonzert jako příspěvek k oslavě 105. výročí založení Československé republiky. Na programu bude průřez repertoárem slavných swingových orchestrů, k jejichž kapelníkům patřili Jaroslav Ježek, Benny Goodman, Count Basie, Duke Ellington, Woody Herman, Buddy Rich, Tad Jones či Gordon Goodwin. V české premiéře zazní podstatná část velkolepého díla švédského skladatele Nielse Lindberga *A Christmas Cantata*. Na pódiu se představí Jazz bez hranic Big band pod taktovkou Dalibora Barty se zpěvačkou Petrou Brabencovou a smíšeným sborem ZUŠ Rokycany Armonia, vedeným sbormistryní Alenou Vimrovou. Swingovým putováním bude provázet Aleš Benda.

FILMÁLOVÝ INTERKINOVIZNÍ FESTIVAL

36. Finále Plzeň

22–27-09-2023

festivalfinale.cz

Hlavní partneři: EUROSOFTWARE, AUTOCONT, Některá s.r.o. PŘEDJEDNÁVČI PLZEŇSKÝ

Oficiální voda a partner festivalových cen: Vodárna Plzeň

Generální mediální partner: Česká televize

Oficiální dopravce: šmucler

Festival finančně podpořili: Filmová Plzeň, MINISTERSTVO KULTURY, Fond kinematografie, PLZEŇSKÝ KRAJ, BOHEMIA SEKT, RENGL, HITRÁDIO FM PLUS

Oficiální sekt: BOHEMIA SEKT

Hlavní mediální partneři: RENGL, HITRÁDIO FM PLUS

Mediální partner: NER REGION

Oficiální pojistovna: PVZP

Vzpomínáme BLAHOPŘEJEME

AUGUSTIN NĚMEJC

V srpnu uběhlo 85 let od smrti českého malíře, autora malované opony ve Velkém divadle, Augustina Němejce. Opona byla malována v letech 1899 až 1902 a zavěšena těsně před otevřením Velkého divadla, tedy v noci z 26. na 27. září 1902. Opona je velmi vzácná a používá se jen při zvláštních příležitostech.

MARIE GRAFNETTEROVÁ

V neděli 11. června navždy odešla významná pěvkyně Marie Grafnetterová. Plzeňská rodačka působila v místním operetním souboru od roku 1960. Díky svému přirozenému komediálnímu talentu a jevištnímu šarmu excelovala v hlavních rolích v *Netopýrovi*, v *Cikánském baronovi* či v *Čardášové princezně*. Později s úspěchem ztvárňovala vážnější a vrstevnatější role zralých žen. Obzvláště výrazně se zapsala jako komická stará panna Eulálie Čubíková v prvním plzeňském uvedení muzikálu *Zvonokosy* (1987). I po odchodu do důchodu v souboru hostovala, naposledy ji diváci mohli vidět v inscenaci *Hello, Dolly!* (2015) v režii jejího syna, herce Tomáše Juříčky.

- 1 | Zahořanský hon (1972)
- 2 | Uherská svatba (1999)
- 3 | Jednou hole, jednou na nože (2023)
- 4 | Brouk v hlavě (2018)
- 5 | Čarodějky ze Salemu (2022)
- 6 | Pohádka starého Arbatu (1972)

DALIBOR JANOTA

V pondělí 5. června zemřel ve věku 76 let v Hořovicích operní a operetní sólista, archivář a publicista Dalibor Janota. Po angažmá v Opavě a Teplicích nastoupil v roce 1984 do Národního divadla v Praze, od roku 1992 byl dvacet let sólistou Státní opery Praha. Ve Státní opeře vedl archiv notových materiálů, stejně činnosti se pak věnoval i v plzeňském DJKT. Byl spoluautorem *Malé encyklopedie české opery* (1999) a autorem *České a světové operety* (2020). V roce 2017 obdržel Cenu Senior Prix za celoživotní dílo, kterou uděluje Nadace umělce. Plzeňští diváci si ho mohou pamatovat například z operet *Pařížský život* (2017) nebo *Okouzlující slečna* (2018).

JANA KUBÁTOVÁ

Krásných čtyřicet let už těší svým uměním plzeňské diváky herečka Jana Kubátová, která s lehkostí ztvárňuje role komediální i tragické. V současnosti můžeme doporučit její herecký koncert coby Almut v černé tragikomedii *Jednou hole, jednou na nože* na Malé scéně.

JITKA ČESÁKOVÁ

Krásné kulaté narozeniny oslavila v srpnu tajemnice činohry DJKT Jitka Česáková. Do dalších let přejeme pevně zdraví, kapku štěstí a mnoho pozitivní energie ke zvládnutí všech různorodých povinností.

MARTIN STRÁNSKÝ

Třicátým rokem vstupuje na jeviště DJKT oblíbený herec Martin Stránský. Jeho schopnost silného vnitřního zaujetí, rozsáhlé výrazové spektrum, energičnost i mužné kouzlo mu umožnily vytvořit na zdejší scéně už přes padesát osobitých a přesvědčivě vystavených rolí.

MANŽELÉ HRUŠKOCIOVI

O divadelních prázdninách oslavili půlkulaté narozeniny také sólistka baletu Jarmila Hruškociová a její manžel, sólista muzikálu Jozef Hruškoci. Oběma přejeme štěstí, zdraví a pohodu v rodinném i profesním životě.

MILOSLAV KREJSA

Už čtyřicet let vstupuje na plzeňská jeviště i herec Miloslav Krejsa, který zde nastudoval přes osmdesát rolí. V současné době diváky baví v *Postřizínách* či *Španělské mušce* a svou neutuchající vitalitu a energii prokazuje v *Klapzubově jedenáctce*.

JAROSLAV KNÍŽE

Koncem minulé sezóny, konkrétně 6. června, jsme si připomněli 50 let od smrti herce, básníka a autora divadelních a rozhlasových her Jaroslava Knížete, který v letech 1967–1973 působil i v plzeňském divadle.

PREMIÉRY 2023/2024

VELKÉ DIVADLO (VD) | NOVÁ SCÉNA (NS) | MALÁ SCÉNA (MS)

Tři scény plné emocí...

OPERA

Kocour v botách | Jiří Teml
Manon | Jules Massenet
La clemenza di Tito | Wolfgang Amadeus Mozart
Jsem kněžna bláznů | Lenka Nota
Hubička | Bedřich Smetana
Julietta aneb Snář | Bohuslav Martinů

Libuše | Bedřich Smetana
Noc s operou

ČINOHRA

Richard III. | William Shakespeare
1 × 6 pohádek | František Hrubín
Go Back for Murder | Agatha Christie
Být nebo nebýt | Nick Whitby
současná dramatika
Souhlas | Nina Raine

MUZIKÁL

Jesus Christ Superstar | Andrew Lloyd Webber / Tim Rice
Company | Stephen Sondheim / George Furth
Plzeňský pověsti | Milan Benedikt Karpíšek

Dracula | Karel Svoboda / Zdeněk Borovec / Richard Hes
open-air

BALET

Čajkovský | Petr Iljič Čajkovskij / chor.: Anna Vítová
Malá mořská víla | Petr Hora / chor.: Marika Mikanová
Malý princ | Martin Otava / chor.: Jiří Pokorný
světová autorská tvorba | chor.: Richard Ševčík

30. září | MS
21. října | VD
27. ledna | VD
16. března | MS
27. dubna | VD
8. června | NS

Amfiteátr Lochotín

28. října | NS
9. prosince | MS
16. prosince | VD
30. března | VD
20. dubna | MS
15. června | VD

2. prosince | NS
24. února | MS
1. června | MS

Amfiteátr Lochotín

18. listopadu | VD
20. ledna | MS
23. března | NS
25. květen | MS

TŘI SCÉNY PLNÉ EMOCÍ

OPERA ČINOHRA MUZIKÁL BALET

PŘÍLIŠ DRAHÝ JED součástí Mezinárodního festivalu Divadlo

31. ročník uznávaného festivalu, jehož partnerem je Divadlo J. K. Tyla od samého počátku, letos z repertoáru DJKT vybral do svého programu činoherní novinku, hru britské dramatičky Lucy Prebble, napsanou podle knihy Luka Hardinga a do češtiny přeloženou Ester Žantovskou. Oceňovaná adaptace populárně naučné knihy je rekonstrukcí vraždy Alexandra Litviněnka z roku 2006 a v České republice je po Švandově divadle (rež. Thomas Zielinski) zinscenovaná teprve podruhé, a to v režii Adama Doležala.

PROGRAM | ŘÍJEN

VELKÉ DIVADLO

01. Ne	14:00-16:00	Past na myši	volitelné pro D
02. Po		nehraje se	
03. Út	19:00-21:20	Edith – vrabčák z předměstí	volitelné pro NS
04. St	19:00-22:00	Prodaná nevěsta	DE TIT sen.
05. Čt		nehraje se	
06. Pá		nehraje se	
07. So	19:00-20:30	Pravda	z
08. Ne		nehraje se	
09. Po		nehraje se	
10. Út		nehraje se	
11. St	19:00-21:20	Nabucco	CZ,DE TIT
12. Čt		nehraje se	
13. Pá		nehraje se	
14. So	19:00-21:10	Brouk v hlavě	OM foyer
15. Ne	10:30-11:30	Operní matně	EN TIT K6 sen.
16. Po		nehraje se	
17. Út		nehraje se	
18. St	19:00-21:00	Past na myši	
19. Čt	19:00-21:20	Edith – vrabčák z předměstí	za 25. 5.
20. Pá		nehraje se	
21. So	18:30	Lektorský úvod – Manon	foyer
	19:00	Manon	CZ,DE TIT premiéra P
22. Ne	19:00-21:50	Libertin	VD6
23. Po		nehraje se	
24. Út	19:00	Manon	CZ,DE TIT VD1
25. St	19:00	Manon	CZ,DE TIT H
26. Čt		nehraje se	
27. Pá		nehraje se	
28. So	18:00	Balet gala 2023 – Mezinárodní exhibiční vystoupení žáků baletních škol	
29. Ne	19:00	Jazz bez hranic3: SWINGOVÝ GALAKONCERT	
	19:00	Rekviem – Gabriel Fauré	katedrála sv. Bartoloměje
30. Po		nehraje se	
31. Út	19:00-22:00	Radúz a Mahulena	VD7

NOVÁ SCÉNA

01. Ne	14:00-16:10	Ferdinand a Filipína	
02. Po		nehraje se	
03. Út	19:00-22:00	Koží válka	K1
04. St		nehraje se	
05. Čt	19:00-21:10	Klapzubova jedenáctka	K3
06. Pá	19:00-21:10	Candide	CZ,EN TIT NS4
07. So	19:00-21:00	Srdce	
08. Ne	16:00-19:00	Něco sňitěho!	S
09. Po		nehraje se	
10. Út	19:00-22:00	Donaha!	
11. St	19:00-22:00	Donaha!	
12. Čt		nehraje se	
13. Pá	19:00-21:15	Vánoce na poušti	K4
14. So	19:00-21:10	Candide	CZ,EN TIT NS5
15. Ne		nehraje se	
16. Po		nehraje se	
17. Út		nehraje se	
18. St	19:00-22:00	Koží válka	KMD
19. Čt	19:00-22:00	Donaha!	
20. Pá		nehraje se	
21. So	19:00-21:40	Čarodějky ze Salemu	K5
22. Ne	18:00	Perly Plzeňského kraje	
23. Po		nehraje se	
24. Út		nehraje se	
25. St	19:00-22:00	Billy Elliot	
26. Čt	19:00-22:00	Billy Elliot	
27. Pá		nehraje se	
28. So	18:30	Lektorský úvod – Richard III.	foyer
	19:00	Richard III.	premiéra A
29. Ne	19:00-22:00	Billy Elliot	
30. Po		nehraje se	
31. Út	19:00-21:45	Sunset Boulevard	K1

MALÁ SCÉNA

01. Ne	15:00-16:00	Kocour v botách	J1
	17:00-18:00	Kocour v botách	J2
03. Út	19:00-21:30	Příliš drahý jed*	
04. St	19:00-21:50	Sweeney Todd	
05. Čt	19:00-20:10	Kytice	
06. Pá	17:00-18:15	Co takhle svatba, princí?	
08. Ne	15:00-16:00	Kocour v botách	J3
	17:00-18:00	Kocour v botách	J4
11. St	19:00-21:20	Jednou hole, jednou na nože	
12. Čt	19:00-20:50	Green Day's American Idiot	CZ,DE TIT
13. Pá	19:00-20:50	Green Day's American Idiot	CZ,DE TIT
14. So	19:00-20:15	Co takhle svatba, princí?	
15. Ne	15:00-16:15	Co takhle svatba, princí?	
	17:00-18:15	Co takhle svatba, princí?	
19. Čt	19:00-21:20	Jednou hole, jednou na nože	
20. Pá	19:00-20:10	Kytice	
21. So	19:00-20:40	FUN HOME	
25. St	19:00-20:15	Vyhodíme ho z kola ven	
26. Čt	18:00	Setkání s Činohrou na téma Richard III.	foyer
27. Pá	19:00-21:50	Sweeney Todd	
28. So	19:00-21:50	Sweeney Todd	
29. Ne	15:00-16:00	Sněhurka	
	17:00-18:00	Sněhurka	
31. Út	19:00-21:30	Příliš drahý jed*	

SRDCE se po delší pauze odehraje na Nové scéně

Diváci, kteří ještě nestačili navštívit dojemnou inscenaci baletního souboru s křehkým tématem transplantace srdce, napsanou podle skutečných postav, budou mít příležitost. Nejbližší reprízy se uskuteční 7. října a 30. listopadu.

* - Představení s lektorským úvodem – začátek půl hodiny před představením
Pro zakoupení vstupenek využijte následující místa:
- Předprodej DJKT – po-pá 10.00-18.00 – Smetanovy sady 16, Plzeň
- Divadelní pokladny všech tří scén – otevřené vždy hodinu před představením
- všechna prodejní místa Plzeňské vstupenky
- on-line prodej – www.plzenskavstupenka.cz | www.djkt.eu
DJKT si vyhrazuje právo na změnu programu.

PŘIPRAVUJEME

Wolfgang Amadeus Mozart

LA CLEMENZA DI TITO

Opera geniálního skladatele, jež vznikla při příležitosti korunovace Leopolda II. českým králem

Premiéra 27. ledna 2024 ve Velkém divadle